

DODATKY

P. A. H. v P.: Máš ještě více „Milosrdných pánů?“ — Stran druhé věci není lze rozhodnout, pokud ji neseznáme.

N. v N.: Tón i forma zcela uspokojivy. Avšak verše musí být obsažnější. Posílejte dál.

a+b v B.: Rádi. Jenže po některá čísla, kvůli již hotovému jich programu, musíme vyčkat.

B. H. v K.: O nečteném nemůžem ani slova pronést.

L U M Í R 2. ledna 1873 č. 1, 12

*

B. Sch. v Římě: Obdrželi. Pomýšlejte stále na obohacení našeho listu.

V. L. v Kl.: Ovšem že můžete! A snad najdete v nejbližším svém okolí popud na příklad k dobrým *novým* povídkám.

a+b v B.: Čekáme.

L. K. v P.: Romance o Dembinském výborně se — Vám povedla, ale upozorňujeme Vás, že podpis se zmýlil a že má pod romancí stát jméno Adolf Friedrich von Schack.

G. K.: Překládáme z původního. Snad nám něčím jiným prospějete.

V. Z.: Dokazujete, že máte poetický názor. Avšak lyrika to příliš subjektivní! Epičnosti nám třeba, objektivnosti, síly!

L U M Í R 9. ledna 1873 č. 2, 24

*

R. E. J.: V příštím čísle dáme odpověď.

J. K.: Obé již přeloženo.

E. B. v Ch.: Dosti máte obrazotvornosti, ale neumíte ještě plasticky formovat. Zkoušejte se dál.

H. B.: Myslíme, že miníte následující dva epigramy Goethovy:

I

*Krátký že epigram k tomu, by od srdce něco mi řekl?
Kratší jest, milence můj, srdečný polibek přec?!*

II

*Tato jen pravá jest láska, jež vždycky a vždycky je stejná,
všecko-li dáno jí jest, všecko-li odňato jí.*

Sdělujeme vám je tedy hned po česku v překladu *Ladislava Quise*.

Z. V.: Vyhovujem vícestranné té žádosti již v nynějším čísle.

S. Ch.: Dobře jste sám naznačil, že to jen všední příběh.

LUMÍR 16. ledna 1873 č. 3, 36

*

E. T.: Velice pěkná myšlencečka, škoda, že nemáte formu ještě ve své moci! Smíme dle své chuti předělat?

K. E.: Nikoli, milý pane — raděj nic než něco prostředního!

R. R.: Zcela pěkné. Otisknem.

A. M.: Snadno najdete v seznamech německého knihkupectva.

V. L. v -ně.: Přijato. Mějte jen laskavě strpení, při nově se rozvíjícím časopise není lze určit, kdy která práce menší se otiskne. Jednat' se především o rozvrh celého programu.

F. B. III-9.: Obdržíte zpět, ač se nemůžeme zdržovat

returnováním rukopisů. Jednotlivé myšlenky šlehají dosti důmyslně, avšak lyrický monolog v próze žádá velkého množství myšlének co nejzávažnějších.

J. V. H. P.: Pěkná, lehká forma: potřebujem ale příspěvků jiného druhu. Nemáte chuti do překladu něčeho *výpravného* ve verších?

R. D.: Zajisté že bychom mohli, jenže nechcem! Cíl náš není malicherný, hodláme podat list, který se vyrovná všem podobným listům zahraničným. Nevisí to ovšem jen na nás, nýbrž na veškerém spisovatelstvu i obecenstvu českém.

LUMÍR 23. ledna 1873, č. 4, 48

*

A. H. v P.: Zašli, prosíme, k nahlédnutí; o další lze se pak postarat.

a + b v B.: Žádáme za krátké ještě strpení.

L. M.: O zpěvy Firdusiho je již postaráno a sice za pomoci muže originálu znalého. Překladatel nežije však v Čechách.

M. M. v B.: Vaše uznání nás těší. Doufáme, že vyhrajem.

P. J.: Netroufali bychom sobě tvrdit, že sbírka Vašich veršů bude mít úspěch.

J. M. P. H.: Po velkých změnách! Chcete?

LUMÍR 30. ledna 1873, č. 5, 60

*

J. H.: Mohlo by se někdy pozděj teprv otisknout.

F. J. S.: Pravíte, že chcete jen úsudek, že nedbáte toho, aby byly verše Vaše tištěny. Máte tedy dobře, že nedbáte.

Proch.: Příliš duchaplné, než abychom mohli troufat, že jim porozumí obecenstvo širší. Sami jsme jim neporozuměli.

V. J.: Že se vám nelíbí Bret Harte? Jste v tom na všečen způsob originální!

L. K.: Formu! Formu! Formu!

Man.: Jakož že věru nevíme, čeho sobě vlastně přejete!

B. S.: Přijato! Máte myšlenky, dovolte, abychom Vám řekli, že jste chlapík!

O. B. v L.: Přijato a otiskne se brzy. Stran honoráru prosíme, aby sobě jej každý nejdéle čtyry neděle po vytištění odebral.

LUMÍR 6. února 1873, č. 6, 72

*

A. H. v P.: Napsali jsme list.

V. Z.: Pěkné myšlenky i pěkná forma. Ale proč nehledíte pravdy vyslovené dolíčit příkladem konkrétním, např. novelkou?

F. W.: Trochu anekdotní. Co se týče počátku — četl jste pozorně Herodota?

E. B. v Čr.: Tak rychle věc nejde. *Jednoduchosti* je třeba a tu lze studovati na vzorech, jakéž máme v baladní literatuře české již v počtu čestném. Na soukromé dopisy, odpustíte, věru se nám nedostává času.

L. T.: Sledujem také chování se českého časopisectva naproti nám. Že některé listy Lumíra ani neoznamují, je nám, kteří známe nezdravotu jistých poměrů českých, pochopitelno. Jistým pánům záleží na rozvoji celého národního hnutí právě jen tolik, mnoho-li slouží osobním jich prospěchům.

B. L.: Myslím, že byste mohl být rád, že alespoň čeští spisovatelé něco dělají. Je u nás takto beztoho dost hluchoty a bezmyšlenkovité mizerie.

A. T.: Redaktor V. H. bydlí v Praze, č. 256-II (Šítkové mlýny), redaktor J. N. pak v Konviktské ulici č. 28.

Č. J.: Nebuďte tak neopatrný! Zasíláte, jak nám sdělujete, verše své po všech redakcích — někde by Vám mohli náhodou něco otisknout a máte malér!

LUMÍR 13. února 1873, č. 7, 84

*

B. B. v B.: Báseň třetí je ze všech nejpružnější, ale k tisku nehodí se posud žádná. Překlad, o němž mluvíte, ovšem by se nám již nehodil také.

L. K.: Mýlíte se, přisuzuje nám taký nerozum. Neobratnost nebo netalentovanost nepostavíme nikdy posměšně na pranýř, vždyť může ten, kdo špatné verše dělá, přemnohé jiné věci dělat výtečně! Ale netalentovanost a neskromnost zároveň, pane, to spřežení je velmi protivné!

R. B.: Nenalézáte-li list náš ve veřejných místnostech pražských, kdo tím vinen: náš list nebo naše obecenstvo? Kavárník nebo hostinský objednává vždy as jen to, čeho se výslovně žádá.

A. C. v P.: Vaše písmo dokazuje, že máte výborného učitele krasopisu. Pozdravujte ho od nás.

T. R.: Povídka? román? novela? Nestarejte se přec o to slovesnostní škatulkování! Podejte jen něco uměleckého — s bližším určováním necht' sobě jiní lámou hlavu!

A. v K. u S.: Lyrika Vaše je ještě nejasna a tendenční epice schází závažnější pointa. Pokračujte ale a za delší čas pošlete nám zase něco.

Ing. v Pl.: Zašlete něco jiného! Co se první básně Vaší týče, upozorňujem Vás na faktickou jednu nemožnost. „Děsný okeán“, koráb, „ten kolos, jako lístek potácí se“ a — „na palubě jinoch smutný, bledý, on hrozivé si spousty nevšímá, že's v rozpacích, zdali *nedřímá*“! Také „šroub pární“ nehodí se příliš do lyriky, nemyslíte sám? Jakž nějakou pikantní prózu z cest?

Tr. ve V.: Jsme Vám povděční za upozornění, že „v zevnějšku člověka víc se jeví rozumu než v zevnějšku kteréhokoliv zvířete“. Sdělujem pravdu Vámi nalezenou dychtivému světu na tomto místě.

V. Z.: Článek nebude vytištěn.

B. H.: Obdržíte písemní dorozumění.

Z několika již stran vysloveno přání, abychom nyní jako v někdejším Lumíru pěstovali také část historickou. Mile-
rádi, také je již od počátku o to staráno, abychom dostali
výborné historické články, povídky atd. a přijde na ně záhy
řada. Avšak na pouhá kalendária a na tak zvané historické
drobnosti nemůžem se nyní odvažovat, leda by drobnosti
takové byly *velice* zajímavé, což je ovšem věc zas řídká.
Někdejší Lumír byl svého času *jediným* listem českým, nyní
máme i pro historii již dva časopisy odborné a nám sluší
zasahovat do kruhu toho jen dle práva listu beletrického.
Má-li ostatně někdo něco dobrého, nechť jen zašle, otisknem
rádi.

L. K.: Děkujem za Vaši snahu ve prospěch našeho listu.

M. M.: Přijato.

H. R.: Nikoli, hádanek nechcem!

R. D. L.: Tak hezounká myšlénka a tak flámovská suk-
nice na ní! Předělej rychle a uvedem ji pak do společnosti.

E. B. v Ch.: Pravili jsme již, že není lze tak rychle po-
krok dokázat. Zašlete zas něco, ale teprv po čase, až sám
zpozorujete na sobě, že již dozríváte. K Vašemu dotazu
odpovídáme: Erben!

L. U.: Zdá se, že mnoho sobě zakládáte na tom cyklu
„Hračky“. My si ale už nehrajem! Také jsme si přečetli,
co jste napsal „Na našeho kanára“. Prosíme Vás, jakým
pak právem píšete Vy verše na našeho kanára?! — Snad
se Vám bude zdáti tato odpověď naše zbytečně sarkastickou,
je to ale odpověď k Vaší nemírné sebechvále!

T. H. M.: Vaši pověst teprv nyní budem moci čísti a
posouditi. Příště dáme zprávu.

LUMÍR 27. února 1873, č. 9, 108

*

Thyr. S.: Nadějeme se, že se Vám v lehkém žánru něco
podaří; tuto zásilku odkládáme, těšice se na jiné.

J. H. H.: Poněkud rozvlečeno, a přec nejasně podáno;
neotisknem.

a. w.: Jste v nejprvnějších počátcích; není nám lze posoudit báseň Vaši.

+ý+: Dobře myšleno i plynně psáno, avšak pouhé, čiré události politické nehodí se nám.

M. v K.: Milostná píseň musila by za našich dob být již výtečna, aby zasluhovala uveřejnění. Pěknému Vašemu verši zdaří se věci jiné.

L. D.: Je naší zásadou nedávat pražádných exemplářů zdarma.

P. S.: Děkujem za Tvou přátelskou ochotu, přišlo vhod! „*Na Korfu*“.: Kresby Vaše jsme odevzdali. Neznáme jiného poštovního spojení než přes Terst, a také nebude kratšího ani pak, až bude dostavena železnice.

A. M.: Známe toho pána dobře. Zásilka Vaše nehodí se nám.

LUMÍR 13. března 1873, č. 11, 132

*

J. H.: Pouhé počátky. Druhá je ještě neprovedenější.

E. Š.: Pročpak nic výpravného?

A. F. S. v M. B.: Obstaráno.

L. D.: S takovým pokusem musíme ještě sečkat. Posud činí přátelé velmi málo pro časopis náš. Zvítězíme ale.

B. B.: Vaše „*Jeptiška*“ je až příliš něžna. Bojíme se, že se již rozplývá, že se jí chce „lepšího“ již života — nepřinutíme ji tedy k pouti slzavým našim údolím.

A. V.: Pěkně vypravováno, avšak zakončení naprosto neuspokojuje. Přemýšlejte o tom.

A. K. v P.: Na baladu celá ta věc nestačí. Do dvou třetin se Vám dařilo, konec však nemá žádné plastiky více.

A. H.: Obdržíš list.

L. D.: Ach, my tušili, že se strhne nyní liják „*jarních písní*“! Jsme deštníkem chránícím obecnostvo před pohromou, právem jste tedy adresoval své písně na nás. Obecnostvu nestane se nic, buďte ubezpečen: neotisknem ani jedinou.

S. V.: Tvrdíte, že Váš přítel má velký talent, a zasíláte tak malou, tak chudičkou básničku na důkaz toho!

ρ+ρ: Jen jiné zakončení a povídka Vaše byla by dobra.
K. B.: Pěkné, ale *příliš* obšírné pro nás. Trvalo by půl roku, než bychom byli s otisknutím hotovi. Něco kratšího, žádáme Vás za to!

LUMÍR 20. března 1873, č. 12, 144

*

V. H. v D.: Pěkná, plynná forma, avšak vše to bylo již bezpočtukrát zpíváno!

J. V. H.: Balada nemá plastičnosti. Písně jsou hravy, ale ještě nerozkvétly zcela.

E. P.: Přijato. Změníme konec, totiž zkrátíme ho, ano?

A. V.: „Mým třem ženuškám“ neotisknem: mohl byste mít opletání s úřady.

R. D.: Ráčil jste opsat Krolmusa a pravíte, že nás hodláte také nadál podobně „podporovat“. My podobné podpory nejsme milovníci.

A. M.: To by bylo smutné, aby bohatší obsah a dokonalejší, ušlechtlejší forma byly již „něco vyššího, velkému obecnstvu nepřístupného“. Což pak je „velkému obecnstvu“ přístupna jen duševní prázdnota a forma co možná neohrabaná?

x. y. z.: Navštivte nás, chcemeť něco z Vaší zprávy otisknout, avšak rádi bychom Vás dříve na některé důležité pro úspěch věci upozornili.

D. F.: Podařilo se Vám.

LUMÍR 27. března 1873, č. 13, 156

*

E. M. v O.: Přijato. Musíte však několik aspoň neděl vyčkat, jakož asi sám již jste uvážil.

V. B.: Odpověděli jsme již písemně.

M. H.: Ano, máte pravdu. Také Hermann Lingg psal o tom verše a také *nepovedené*.

Du.: Co pak si máme s Vaší fotografií počít? Máme ji posoudit? schovat si na památku? ukazovat?

A. K.: Nehodí se.

K. V. zde.: Slabounké.

A. v K.: Jako dříve.

F. Ch.: Takové obrázky jsou skutečně plány. — Reflexivní Vaše verše nejsou jasny.

L U M Í R 3. dubna 1873, č. 14, 168

*

L. M. E.: Doufáme, slečinko, že jste *mnohem* krásnější než jsou verše Vaše.

N. S.: Mnoho jste zajisté přemýšlel a mnoho i básnil, třebaže ničeho nenapsal; ale právě toto nyní na Vás se mstí! Forma je úplně nešťastna.

C. H.: Ano, každý abonent aby získal jen jednoho abonenta!

E. N.: „Mrtvému dítěti“ je hezounké. Zdáte se být druhý Emil Edel — znáte ho? Nemáte více podobných perliček?

S. O.: Chcete, aby se Vaše povídka „každému líbila“. Škoda pro nás, že nejsme „každý“.

F. Ř.: Rádi.

G. S.: Podáme také.

n. n.: „Pod jedlemi, pode smrky — hezky se to leží“. Co je to? Báseň?

Lip.: Formu máte dosti hladkou, ale názor Vašich písní jest málo samostatný.

F. H. M.: Vaše vypravování jest mnoho začátečnické. Račte sobě přečísti tyto věty: „Co vítr venku burácel, chtěje zlost svou na přírodu vylíti, v selském statek pod vysokou strání u Dvoreckých jiné věci se děly“. A pak: „Oslazuj a chraň i matku tvou v stáří jejím, by na tobě dostatečnou náhradu našla“.

L U M Í R 10. dubna 1873, č. 15, 180

*

O. E.: Přijato.

S. T.: Podobné články hodí se jen do listu denního. Souhlasíte-li, odevzdáme redakci Národních listů.

E. R.: Najdete ve Vilímkově Besedníku.

mh. zde.: Poslední dva verše básničky V červáncích obsahují zcela krásnou pointu; celek ale není propracován. Ostatní je slabší.

K. O.: Ano.

J. J.: Posud tak neučinil.

A. St. v B. Ml.: Mělo vztah k žádanému exempláři.

B. H. v St.: Ano.

L. D.: Vaše povídka kdyby byla o dvě třetiny tak kratší!

R. H.: „Balad“ neužijem.

V. V.: Jste spokojen s námi? Vyhovíme také dalšímu ještě přání.

J. B.: Ano — a těžce nemocen.

LUMÍR 17. dubna 1873, č. 16, 192

*

V. D.: Bylo již často zpracováno a líp.

N. O.: Tak dlouhých překladů v próze nesmíme přinášet.

M. M.: Prohlídněte si první čtvrtletí!

Thyr. S.: Račte zaslat; nemůžeme o ničem soudit, pokud jsme nečetli.

M. T. T.: Próza i obsahem i formou příliš drsná, verše nehodí se.

R.: Musili bychom mít zvláštní sklady, kdybychom zachovávali všechny nepřijaté básně a vůbec drobnější příspěvky.

E. B. v Ch.: Vadí poněkud neobsaženost a radíme, abyste kvůli tomu článek nechal prostě ležet. Sloh je ale plynňý a svěží.

V. H. v D.: Obdržíte odpověď v příštím čísle.

V. M.: Napsal jste: „Hodte vše do koše, když se Vám to nebude líbit.“ Vyhověli jsme Vašemu přání.

B. Ď.: Jednu píseň otisknem.

LUMÍR 24. dubna 1873, č. 17, 204

*

E. B.: Neráčíte mít dobře na mysli, co jest forma.

A. A. 2/99 v -ně.: Práci Vaši jsme poodložili, myslíme, že se Vám podaří lepší. Motiv jest příliš opotřebovaný, tón Váš jest dobrý.

F. B. v P.: Na tom, pane, málo záleží, stalo-li se skutečně, co vypravujete, nýbrž na tom, *jak* vypravujete. A to *jak* se Vám nepovedlo.

B. S. P.: Místy pěkně líčíte, povaha babičky i Frantíka byly by dobré — ale, jak mohla být babičkou, když neměla dětí?

α/ω : Nelze uveřejnit pro nepatrný obsah a slabou formu.

J. Z. V.: V nynější záplavě písní musí píseň opravdu vynikat, máme-li k ní bráti zřetel. Vaše posud nevyniká.

J. S. P. zde.: Musíme čekat na ty zdařilejší. Na znělky to slabé.

A. H. G.: Tuze mnoho slabé. Do pamětní knihy dejte něco lepšího. O hře v šachy pojednati nelze.

M. S.: Není možná: mnoho neforemné.

L U M Í R 8. května 1873, č. 19, 228

*

J. V.: Podobné věci uveřejniti nelze.

—*azza.*: Na zasilky anonymní neodpovídáme.

L U M Í R 22. května 1873, č. 21, 252

*

3 S v B.: Myšlenky poněkud by byly, ale jsou velmi nejasné. Forma až hrůza slabá.

V. N. v H.: Nic se nám „nebude hoditi“. Pouze z „Dudáka“ mohlo by něco být, kdyby měl formu.

F. B. v P.: Neforemné.

L U M Í R 5. června 1873, č. 23, 276

Číslem třináctým končí se první kvartál Lumíra. Jsme již v plném proudu, každému lze posoudit, dovedem-li dostát slovu, jakýmž jsme se zavázali, vydávající na konci minulého roku program. Řekli jsme: „*Lumír náš má se vyrovnati nejlepším časopisům cizím.*“ Kdož znáš beletristické časopisectvo cizí, sudiž! Povedlo se nám získat sil výtečných a byli jsme tedy s to, dostát úplně slibu svému.

Literární síly ty zůstanou nám věrny. Druhý však i každý kvartál další uvede čtenářstvu mnohé zas přispěvatele nové, jižto jen pro nedostatek místa posud nebyli uvedeni. Lumír tak as v jednom, ve dvou letech podá již nejpestřejší, nejvybranější kytici českého literárního umění, jeho cena bude trvalá, vymykající se z efemérnosti časopisecké. Naše vůle a píle zůstane stejná a neochabla; naší literatuře je Lumíra potřebí, víme to a řídíme se dle toho.

Posud nás ve snaze naší podporovala jen menší část českého časopisectva. Nechcem zde rozebíratí věc tu, také jí ani úplně nerozumíme. Příčiny mohly by býti toliko osobní a ty snad nemají přec nadváhy nad cit pro věc národní a dobrou! Kdo nás ale upřímně podporoval, tomu upřímné naše díky.

Vřelejší sympatii nalézáme v obecenstvu samém. Ne sice tak výdatnou, aby Lumír byl již přeplatiteli svými zabezpečen, avšak — vždyť jsme ještě skoro v počátcích! Jsme přesvědčeni, že proniknout musíme, a opakujem slova svá: „*Hleďte, aby se Lumír dostal všude, kde vře a žije mysl pro zábavu ušlechtilou, sdělujte zprávu o něm všem! Časopis musí míti hojnost odběratelů, aby vždy víc a více rozkvétal, při liknavosti obecenstva zakrsává i podnik začatý třeba velmi nadějně, podporovaný silami a vedený péčí vzornou!*“ —

Sdělujeme ctěným svým odběratelům, že příštími čísly stane se *Lumír* orgánem širšího kruhu českých literátův. Děje se tak za příčinou, aby časopisu našemu dostalo se ještě větší podpory duševní, aby živá součinnost všech literárních sil českých byla konečně docílena. Třeba se tedy stala u vydavatelství atd. některá změna, rozumí se přec samo sebou, že my podepsaní budem při Lumíru, jež jsme založili, také nadál činni dle plné síly své.

Vítězslav Hálek

Jan Neruda

LUMÍR 12. června 1873, str. 288